

**SPOJENÁ ŠKOLA SV. JÁNA BOSCA
V NOVEJ DUBNICI**

Odraz

Číslo 2, rok 2011/12

Vianoce

Betlehemské svetlo

Godzone

**Maturanti v štýle
Casino Royale**

**Rozhovor s pani
profesorkou Grabczak**

Recenzia na Úsvit

Ahojte, študenti!

Čo budete robiť cez prázdniny? Jesť koláče, prevaľovať sa pred Popoluškou, alebo inými filmami? Najlepšia je trasa od chladničky ku gauču...nie? Alebo sa len tak bezcieľne prechádzať ulicami mesta, aby sa nejako zabil čas. **Ale no tak!** Čas, ktorý budeme mať cez prázdniny, sa dá využiť aj lepšie! Čo takto niekoho prekvapiť tým, že urobíte niečo nečakane dobré? Pomôžete mame, aj keď vás o to nežiadala, pôjdete pozrieť kamarátku, kamaráta, ktorého ste dlho nevideli, prečítate nejakú super knihu, pozriete si nejaký hodnotný film. Alebo jednoducho urobíte hocičo dobré pre druhých. Rozdávajte radosť, stojí to za to! ☺ Aj keby ste sa mali „iba“ na niekoho usmiať. Niekedy pomôže iba úsmev na to, aby ste niekomu pomohli. Oddychovať sa dá aj nejakou činnosťou. Oddych neznamená, že sa budeme váľať po gauči! Nemáme gaučové prázdniny...nezabudnite na to. Nepremeškajte čas spraviť niečo užitočné! ☺

Buďte veselí, radostní, pomáhajte druhým. Oplatí sa to! ☺ Držím nám palce.

PS: Veselé Vianoce!

Laura Baričáková

godzone

Čas, kedy ste sa mohli vyskákať, vyblázniť sa, vyjašiť a zažiť dobrodružstvo plné smiechu, ale aj slz s kamarátmi bol 18.11.2011 v mestskej športovej hale v meste Trenčín. Koncert GODZONE. Boli ste tam? Väčšina našich študentov áno!

☺
Ohlasy boli úplne super! Atmosféra plná energie, bubnov a gitár. Stretli sme sa tam s kamarátmi, s ktorými sme sa už dlho nevideli. Ak ste tam neboli môžete ľutovať a tí, čo ste tam boli, viete, že ten zážitok sa nedá preložiť do slov. To sa musí zažiť. A o rok? GODZONE bude znova!

Laura, Kika

Študentská rada... po novom! ☺

Ako ste si už mohli všimnúť, na našej škole sa objavili plagáty o nábore nových členov do študentskej rady. Keď som osobne vyvesovala tieto plagáty, začal vo mne pulzovať strach, že nepríde nikto. Na moje veľké prekvapenie v piatok 2.12. prišlo na zasadnutie 11 ľudí, ktorí vo mne vzbudili nádej, že sa konečne zapojí oveľa viac ľudí a študentská rada nebude len o zabíjaní veľkých prestávok, ale o tom spraviť niečo dobré pre našu školu a hlavne pre nás študentov. Budem nesmierne rada, ak sa nám podarí vytvoriť tím, ktorý bude trpezlivý a zapálený do každej akcie.

Čas do konca roka je ešte ďaleko a my sa budeme snažiť čo najviac, aby sme vám školskými akciami tento čas spestrili.

Veľkú vďaku by som chcela venovať mojej pravej ruke, podpredsedníčke Natálii Slotíkovej, ktorá mi vrátila nádej, že tvoriví ľudia s chuťou niečo organizovať ešte stále existujú.

Rada by som predstavila Študentskú radu Gymnázia sv. Jána Bosca:

Predseda štud. rady: Nikol Košťalová (Septima B.)

Podpredseda: Natália Slotíková (Sexta A)

Členovia: František Bartek (sexta B)

Laura Mangunda (sexta B)

Filip Siekel (1. A)

Nela Drahošová (prima)

Jadranka Račková (prima)

Laura Baričáková (septima B)

Marek Pružinec (septima A)

Marek Gašpar (2. A)

Dominika Tarabová (sexta A)

Veronika Gabrielová (sexta A)

Nika Habšudová (sexta A)

.....
NIKDY NIE JE NESKORO, ak máš záujem **pripojiť sa k nám!** ☺

Príď do septimy B , zapíš sa a STAŇ sa aj TY členom študentskej rady!

OZNAM!!!!

*Touto cestou by som vás rada pozvala na **NOVOROČNÚ DISKOTÉKU** / ktorá je venovaná našej škole/*

4.1. 2012 v klube ELYSIUM v Dubnici nad Váhom, *Bližšie informácie budú uvedené na plagáte. Tešíme sa na VÁS!* ☺

Nicol Košťalová

Redakcia časopisu Odraz

Šéfredaktorka : Laura Baričáková

Redaktori: Daniela Melúchová, Barbora Václavová, Veronika Šimorová, Nela Drahošová, Jana Tichá, Jadranka Račková, Monika Jurenková

Článkami prispeli: Júlia Smetanová, Nikola Roncová, Veronika Jamborová, Lenka Kopačková

Jazyková a iná úprava: Mgr. Eva Kňazeková

Foto a kresby : Monika Jurenková, Mária Badačová, Silvia Grišlová, net

Mail: casak@ssnd.sk

V štýle Casino Royale

11. novembra sa naše gymnázium zmenilo na luxusné štvrtácke sídlo. Maturanti vymenili svoje bežné vyťahané rifle a tričká za klobúky, kravaty, či nablýskané šperky. Školské podlahy boli zrazu oblepené papierovými dolármi, ktoré môžete exkluzívne dostať v každom papiernictve, a na toaletách ste mohli stretnúť sebavedomé dievčatá s krikľavými červenými rúžmi. Áno, začalo sa pečatenie klasifikačného hárku a žiaden študent pred našimi "mafiánmi" nebol v bezpečí. Ako zvyčajne, maturanti prechádzali z jednej triedy do druhej a pozývali

pani profesorky na svoju stužkovú. Čo bolo zvláštne, pri návšteve v triedach na okamih mizli peračníky či zošity. Vskutku záhada. Pýtate sa, čo štvrtáci spievali? Bol to veľmi šikovne prespievaný *New York, New York* od Franka Sinatru.

Sme radi, že sa stužková vydarila, žiaden študent nám nespravil hanbu. Všetkým želáme veľa šťastia v maturitnom ročníku.

Velvet

Tá naša stužkováááá...

Tento veršík známej piesne sa niesol po Hornom Srní 18. novembra 2011 – v náš veľký deň, keď sme si na hrud' pripli zelené stužky nádeje. Ale poďme pekne poporiadku. Týždeň pred dnom D, keď sme zapečatili triednu knihu v mafiánskom štýle, v plnom prúde sa rozbehli prípravy. Skúšali sme tanččky, pripravovali scény, riešili výzdobu... V Srní sme trávili viac času ako doma, všetci sme stále pobehovali, pokrikovali a zisťovali, ako sme jeden od druhého závislí.

Vo štvrtok, keď ste všetci doma leňošili (bol štátny sviatok), my sme o deviatej ráno nabehli do sály v kultúrnom dome, začali sme zdobiť, precvičovať a stresovať najviac, ako sa len dalo.

Samotná slávnosť sa začala v piatok krátko po 17,00 hodine svätou omšou v kostole v Hornom Srní, odkiaľ sme sa spoločne presunuli do kultúrneho domu a netrpezlivo čakali na nástup.

Nádherná hudba nám dodala odvahu a my sme na parket vkročili ako skutočné dámy a gentlemani. Neskrývali sme radosť, šťastie, ale aj dojatie, či miernu nervozitu.

Po oficiálnom prípitku a stužkovaní sme sa plní elánu vrhli do nášho programu. Spartakiáda, Evolution Dance a Kankán našich skvelých spolužiakov rozpútali a uvoľnili zábavu.

Rôzne tanečné kreácie nás potom sprevádzali nocou až do skorého rána a my sme stále opakovali, že aj tak sme stále frajeri, a chalani, tí už vtedy tancovali s viazankou okolo čela. Úsmev nám nezmizol z tváre a my sme si dokonale užili každú jednu sekundu našej stužkovej.

Lenka Kopačková

Už som pocítila, že som na katolíckej škole

Pán profesor Broz nás opustil a ako profesorka náboženstva ho vystriedala p.p. Grabczak, ktorá nám o štúdiu v Poľsku, rodine, i prvých dojmoch z našej školy porozprávala v nasledujúcom rozhovore.

Ako ste sa dostali do Poľska a ako ste sa dopracovali k všetkým tým titulom?

Do Poľska som sa dostala vďaka kňazom z poľskej rehole pôsobiacej v Omšeni. Pôvodne som chcela študovať medicínu, ale som sa na ňu na Slovensku nedostala, ani v Bratislave ani v Martine, a teológia pre lajkov v tom čase ešte ako denná forma štúdia na Slovensku neexistovala, takže som sa pokúsila začať v Poľsku, a to sa mi podarilo. K titulom som sa dopracovala postupne, študovala som 9 rokov.

Na akých školách ste už učili a prečo ste sa rozhodli ísť práve na našu?

Najskôr som učila na Piaristickom gymnáziu v Trenčíne, potom som bola na materskej, okrem toho ešte teraz aktuálne prednášam v Bratislave na Slovenskej zdravotníckej univerzite, tam je Fakulta verejného zdravotníctva a všeobecne zdravotníckych štúdií, kde prednášam základy etiky, profesijnej etiky, bioetiky. Okrem toho som na žiadnej inej škole neučila. V Trenčíne ešte učím náboženstvo, na piatej základnej škole.

Aké sú vaše prvé dojmy z našej školy a čo od nej očakávate?

Prvé dojmy? Som tu ešte veľmi krátko, ale už som pocítila, že je to katolícka škola. Je to neporovnateľné s tým, ako sa učí náboženstvo na štátnej škole, v

každej triede sú tu symboly, je tu kaplnka, duchovné vedenie, ako som už povedala, je to neporovnateľné. A žiaci sú rôznorodí, každá trieda je úplne iná a myslím si, že si každá vyžaduje svoj vlastný prístup.

Vieme, že k nám prichádzate z materskej, mohli by ste nám teda povedať aj niečo o vašej rodine?

Spolu s manželom vychovávame tri deti, najstarší Janko má 6 rokov, a keďže je prvák, tak sa učí zaberáť v škole. Prostredný Samko má 5 rokov, a Kristinka má 3 roky.

Daniela, Barbora

Na chvíľu v rozprávke alebo vianočná Viedeň 2011

Keď som sa o pol piatej ráno zobudila na otravný tón budíka na mobile, mala som čo robiť, aby som sa vôbec prinútila vstať z postele. No keďže autobus do Novej Dubnice som zmeškať nechcela, musela som sa premôcť.

Na námestí už boli vytvorené skupinky rozprávjúcich sa ľudí, ktorí po pár minútach čakania v rannej zime napokon zaplnili autobus a ten vyštartoval smerom na Viedeň.

Po príchode do Rakúska naše prvé kroky smerovali práve do prírodovedného múzea, kdesme mali rozchod dve a pol hodiny. Prešli sme budovou, pofotili sme sa, pričom sa dalo, pokecali sme si so strážnikom, ktorému sme vďaka prízvuku takmer nerozumeli a zvyšok času sme strávili v hlavnej hale.

Tam sme sa zoznámili s čudnými chalanmi zo Šale, ktorých sme neskôr, počas rozchodu pri Stephansdome, stretli aj v McDonalde, kde sme sa zúfalo snažili vysvetliť predavačke, že chceme dvoje hranolky a jednu Colu, no napriek našim snahám nás

nepochopila a hranolky sme dostali iba jedny. A aby toho nebolo málo, aj tie mi spadli na zem a vysypali sa.

Po Stephansdome bolo na pláne múzeum papyrusu, ale tu sa vyskytli menšie technické problémy. Zistilo sa, že kvôli sviatku, čo Rakúšania v ten deň mali, je zatvorené, takže nastala zmena plánu a išlo sa priamo na vianočné trhy.

Pani profesorky nám kládli na srdce, aby sme sa, nedajbože, neopili z punču, a potom sme opäť mali voľno. Poprechádzali sme sa

preplnenými uličkami medzi stánkami, kúpili si punč za 3,50 a jahody v čokoláde a boli sme spokojné.

Okolo piatej sme sa zhromaždili pod vianočným stromčekom pred krásne vysvietenou radnicou a nastúpili sme do autobusu, v ktorom sme už predtým strávili tri hodiny a ešte nás čakali ďalšie tri. Ako sme prechádzali vianočnou Viedňou, naposledy sme sa pokochali výzdobou a rôznymi ozdobami, načo väčšina z nás, zmorených po celodennom chodení, zaspala.

Ja výlet do Viedne hodnotím veľmi pozitívne, tešila som sa naň minimálne dva týždne a naplnil moje očakávania.

V prírodovednom múzeu ma fascinovali neuveriteľne veľké kostry dinosaurov a vierohodné modely zvierat. Všetko mi prišlo veľmi profesionálne urobené a zaujímavé.

Vianočné trhy, aj keď som sa niekedy musela doslova predierať davom, ma zase očarili svojou atmosférou a sviatočne naladili, určite by som si niečo takého ešte chcela zopakovať...

Barbora

Školská chodba inými očami

Každé ráno sa to opakuje: zazvoní budík a my s veľkou nevôľou musíme vstávať do školy. Ešte ani slnko poriadne nesvieti na oblohe a my sa unavení vlečieme ulicou. Tí, čo musia bežať na autobus, sa ani tak nevtlačú, skôr bežia ako o život, aby „opäť“ nemeškali na prvú hodinu. A vtedy to začína, školský život, niekoľko hodín strávených v tej budove s titulom gymnázium.

Niektoré dni bývajú priam stresové, keď sa písomky len tak množia a my nestíhame dopisovať domáce úlohy ani len cez prestávky. Vtedy, kadiaľ chodíme, na školu len nadávame a nevieme sa dočkať, kedy sa rýchlosťou svetla vyparíme domov. Ale nie vždy to tak býva. Ja sa do školy niekedy dokonca teším alebo to aspoň neberiem tak tragicky. Znie to divne?

Mám na to jednoduché vysvetlenie. Viem ako dobre využiť prestávky alebo zabiť čas cez voľné hodiny. Daktoré decká ostávajú sedieť v triede, v bezpečí so svojou desiatou, no niektorí sa radšej vyberú prevetrať po chodbách alebo von. Školská chodba je absolútne obyčajné až nudné miesto, cez ktoré prejdete, keď si idete kúpiť úžasne drahú sladkosť do bufetu, alebo si tam sadnete na lavičku, aby ste sa trocha zohriali pri radiátore. Táto chodba má však aj inú funkciu. Je totiž jedinečnou príležitosťou, aby ste stretli decká z iných tried a povyvádzali veci, za ktoré sa bežní ľudia hanbia alebo aspoň pokecali a prišli na iné myšlienky. Takto sa dá ľahko zabudnúť na čas, potom síce sem-tam meškáte na hodiny, ale stojí to za to.

Preto vrelo odporúčam na chvíľu sa zastaviť a poobzerať sa. Zrazu spoznáte umelcov vyhrávajúcich na klavíri alebo gitare, spevákov rušiacich vyučovanie, baby, ktoré informujú o móde a všetkých novinkách, ľudí, ktorí vás naučia karate, ale i rôzne tance, ale tiež aj SK8-erov, ktorí sú odhodlaní na šialené kúsky, a aj škriekajúce deti, ktoré možno najskôr lezú na nervy, ale nakoniec zistíte, že sú zábavné. Toto všetko sa dá zažiť na jednej obyčajnej chodbe alebo na dvore, stačí sa len rozhodnúť spoznať nových ľudí, a potom zistíte, že to v tej škole nie je vždy až taká nuda. ;)

CYBORG

Pokec

Pokec je pre mňa skutočne vtipná záležitosť. "Denne sa tam stretne až pol milióna ľudí!" kričia na nás z každej reklamy. Ako prebiehajú tieto "stretnutia" naozaj?

Vekové rozpätie: od 8 do 60 rokov (nájdu sa aj vtipní 101-roční). Ten, kto v mojom okolí nemá nick na Pokeci, akoby ani neexistoval.

Čítate si profily, kde vás často zaujmú vety typu: "Som taká, aká som. Je mi jedno, čo si o mne myslia ostatní." A hneď nad tým pekne vyretušovaná fotka s čo najviac vyšpúlenými perami a najnevinnejším pohľadom. Nad tým počet fotoalbumov: 25. Polovička z nich s názvom: JA, JA NEWS, MOJE NOVÉ VLÁSKY a podobné. Ešteže jej je jedno, čo si myslia ostatní.

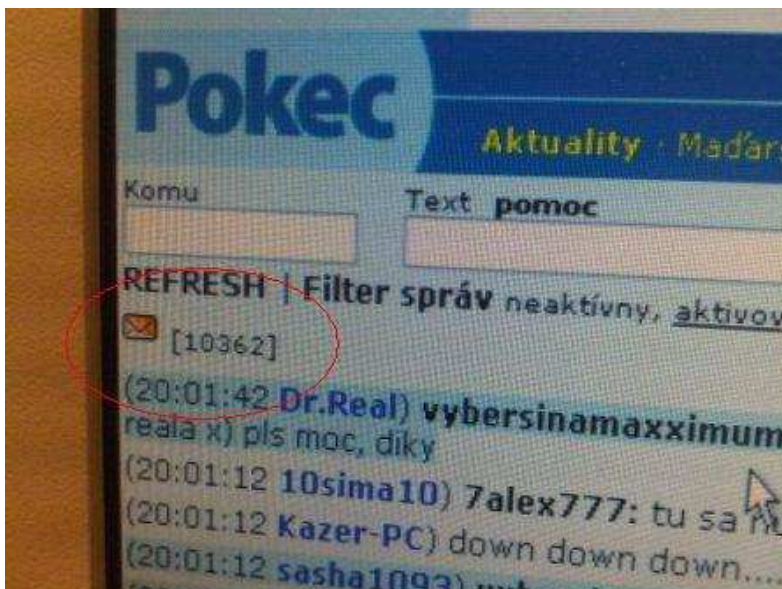
Najčastejší typ písma: tAqqiTo.

Najčastejší typ foto: v zrkadle, kde je vidieť fotoaparát, čo najviac svalov alebo čo najviac z výstrihu.

Najkliše fráza v časti Ovládam jazyk: hlavne ten svoj...

Zatvárate profil a vzápätí ten úžasný pocit z blikajúcej obálочки. Nieкто neznámy: "ahoj.popišeš?" Nenapadne vám nič iné okrem: "ok. o čom?" čakajúc na rp-čku, čítate sklo a smejete sa na pravopisných chybách, sledujete hádky, dozvedáte sa, kto má kam večer namierené. A už bliká červenožltá obálka. "neviem. daj tému." Hneď ju aj zatvárate a uvedomujete si nezmyselnosť celej komunikácie. A keď opäť pozriete na sklo, je vám zle z toho, ako tu každý hľadá čajočku, chalanka, cicu a cukrička. A ako každý ponúka "serióznu prácu za 300 eur u mňa v aute", alebo sa sťažuje, aká je tu nuda. A rp-čky, ktorých 90 % tvoria milé

skratky, ako sws, jj, nvm, heh, thx, xD a potom už len pp. Nikto z priateľov vám dnes nenapísal, ešte raz sa pozriete na plochu, a potom už definitívne zatvárate ten zábavný Pokec. A hoci ľutujete hodinku, ktorú ste tu zabili, viete, že zajtra sa prihlásite znova a podporíte stretnutie pol milióna ľudí.

Monika Jurenková

Vianoce Vianoce

Všetci poznáme slovo Vianoce. Vieme, že sa každý rok opakujú a my počas nich cítime pohodu domova, pečieme samé dobroty, po ktorých sa olizujeme až za ušami. Prežívame čas, kedy by sme sa mali zastaviť a duchovne sa pripraviť na ich prežívanie. Malým deťom vravíme, že im darčeky nosí Ježiško, a dnes vieme, že aj my sa môžeme tešiť z obdarúvania ostatných.

Je mnoho tých, ktorí nemajú šťastie prežiť Vianoce so svojimi blízkymi, pritom my ostatní si často neuvedomujeme, že v tomto vianočnom čase máme venovať svoju pozornosť práve ľuďom, ktorí sú nám najbližší. Každý z nich si zaslúži malý darček a našu pozornosť, preto myslíme na svojich blízkych a obdarujeme ich podľa našich možností.

A nezabudnime, že Vianoce nie sú iba sviatkami šťastia, ale aj lásky a duševnej pohody. A úplne najdôležitejšie je to, že sú sviatkami Ježiša Krista.

Prajem Vám príjemné Vianoce.

Betlehemské svetlo

Je to už vyše dvadsať rokov, čo my skauti prinášame to nenápadné svetielko, ktoré premení tmu na pokoj a obohatí ju o tú pravú atmosféru. Malý plamienok sa odovzdáva osobným odpálením po celom svete (okrem niektorých krajín Afriky) zo sviečky na sviečku, z ruky do ruky a symbolicky sa tým rozhorí aj v našich srdciach.

Cesta až k nám

V Bazilike Narodenie Pána v Svätej zemi horí už niekoľko storočí olejová lampa. Práve tam začína štafeta, keď vybraný skaut (toho roku 11r. Sarah z Rakúska) za svoje zásluhy odpáli tento plamienok pokoja. Špeciálnym lietadlom ho prepraví do Linzu a Viedne. Počas slávnostnej ceremónie 10.12. vo Viedenskom kostole Neuerderberg si ho prevezmú zástupcovia viac ako 20 štátov, medzi nimi aj slovenská delegácia. Ešte v tento istý deň si ho odpáli aj prezident SR. V nedeľu 11.12. ho skauti z Bošian symbolicky a slávnostne odovzdajú do rúk verejnosti, počas sv. omše v Nitre a v Bratislave. Zástupcovia Náčelníctva SLSK ho na hraniciach odovzdajú poľskému skautom Svetlo bude ďalej putovať cez Poľsko, pobaltské štáty, Rusko až na ďaleký Sibír. 18.decembra od skorých ranných hodín až do polnoci, skautské posádky doručia svetlo vlakmi do 300 miest a obcí na Slovensku (Od Kútov až po Čiernu nad Tisou). Až do Štedrého dňa ho potom budeme roznášať do tisícok kostolov, nemocníc, soc. zariadení, azylových domov a k ľuďom priamo domov. Svetlo

bude žiariť i na najvyššie položenom pracovisku – Observatóriu SAV na Lomnickom Štíte, kam ho už tradične vynesú popradskí skauti.

Svetlo a my

Svetlo má mnoho prívlastkov – je svetlom nádeje, lásky, pokoja, radosti, porozumenia či mieru a jednoty... Pre mňa však znamená aj čosi viac. A tým nemyslím, len kopu zážitkov, ktoré zažijeme pri jeho rozdávaní. Som hrdá, že aj ja môžem rozžiariť tú nehasnúcu fakľu.

Všetko to začína poriadnou prípravou, treba skontrolovať petrolejky, nakúpiť olej, špajdle, sviečky.. Potom príde nedeľa pred Štedrým dňom a my hneď po omši vybehneme z kostola, po ceste si ešte uväzujúc skautské šatky a obliekajúc dokrkvané košele, naskáčeme do auta a naberieme smer Trenčianska Teplá. Na stanici netrpezlivo čakáme s okolitými zbormi na príchod vlaku so skautmi a svetlom v batožinovom vozni. Pritom vymýšľame taktiku, ako najrýchlejšie nájsť ten správny vozeň a odpáliť svetlo ako prví. Veď na to máme len pár minút, kým sa vlak pohne ďalej. Po príchode sa obrovský dav skautov rozbehne za prvým bežiacim, ale až keď vykukne z vozňa hlava s rovnošatou, zistíme, či bežíme správnym smerom. Každý si chce stihnúť odpáliť a získať skautské materiály (i keď je to svetlo pokoja, toľko náhlenia na jednom mieste je každoročným zážitkom). Našťastie skauti sú bratmi a sestrami, takže si svetlo navzájom poodpaľujeme. A zároveň máme poistku, ak by nám svetlo do Vianoc zhaslo, odpálime nanovo od susedného zboru (nebojte sa, žiadne skautské zápalky neexistujú ;D).

Na Štedrý deň mám o zábavu postarané. Ráno si oblečiem rovnošatu a od 9:00 pomáham ľuďom odpaľovať si svetlo v kostole. Vystrieda sa tam množstvo ľudí so sviečkami rôzneho druhu (od petrolejok až po čajové sviečky v kýbloch či zavaraninových pohároch. Raz prišiel i pán so sviečkou v novinách, ktoré mu napokon zhoreli). Všade v ten deň vládne vianočná atmosféra, nuž ľudia sú milí a priateľskí (neraz nás aj potešia vianočným koláčikom alebo vianočným prianím). Po troch hodinách sa presunieme do Kolačina. Tradíciou je i doniesť svetlo do domova dôchodcov, nevládnym ľuďom či zakladateľovi novodubnického skautingu – Kimovi (minulé roky sme doniesli svetlo i do väzenia na polnočnú svätú omšu). Naša púť končí na námestí, kde máme špeciálny stánok, rozdáva sa kapustnica a spievajú sa vianočné koledy. Na námestí je dosť problematické odpaľovanie, nakoľko na rozdiel od kostola, tam nie sme v závetrí. Asi polovica ľudí sa vždy vráti, lebo po ceste im svetlo zhasne. Rekord drží istá pani, ktorá sa vrátila šesťkrát. Na ten siedmy ju už odviezol náš zborový vodca autom. S rodinou vždy po skončení ideme toto svetlo zapáliť i na hroby našich blízkych. Pri štedrovečernej večeri mám pred očami svetielko, vďaka ktorému som splnila skautský denný rozkaz: Denne aspoň jeden dobrý skutok...

Je čarovné uvedomiť si, že všetky tieto svetielka majú pôvod v tom prvom, počiatočnom, v rodisku JK. Toto svetlo je jednoduchým a zároveň krásnym symbolom – aby sme začali budovať takéto svetlo i v našich životoch. Svetlo nesie nadkonfesionálne posolstvo, vychádzajúce zo základných ľudských hodnôt. Prijmime ho, šírme ďalej a symbolicky sa spojme v žiarivej reťazi svetla.

Skautka zo 62. zboru Strelka Nová Dubnica

Ako Vianoce prežívajú ... Ako Vianoce prežívajú ...

... v Nemecku

Všetko sa začína Adventom. Je časom, keď sa má celá rodina stretnúť, odpočinúť si od toho stresujúceho, zvyčajného života, zamyslieť sa a pripraviť sa na príchod Vianoc. Kresťania sa pripravujú na príchod Ježiša Krista. Advent sa označuje za začiatok vianočného obdobia, oslavuje sa štyri nedele pred Vianocami. K Adventu patrí aj adventný veniec – pre kresťanov symbol príchodu, nádeje atd. a pre iných je adventný veniec pekná dekorácia do domu. V Nemecku adventný veniec je veľmi populárny spolu aj s adventným kalendárom. Keď si deti pochutia na poslednej čokoládke, značí to, že prišli Vianoce. Všetci sa veľmi tešia na slávnostnú štedrovečernú večeru – v Nemecku ju nemajú špecifickú ako u nás na Slovensku – majú napr. pečenú hus alebo syrové fondue. V niektorých rodinách sa môžu až po večeri pozrieť do miernosti s vianočným stromčekom. Ozdobia ho a rozdajú si darčeky, čítajú si vianočný príbeh a spievajú koledy.

Zaujímavé je to, že na štedrý deň sú v Nemecku otvorené obchody na posledne nákupy darčiekov. Ináč majú veľmi podobne Vianoce ako u nás.

kika

Froehliche Weihnachten und ein glückliches NEUES JAHR!

... v Rusku

V Rusku patrí väčšina kresťanov k pravoslávnej cirkvi, tá používa juliánsky kalendár, medzi ním a gregoriánskym kalendárom je 13-dňový rozdiel a Vianoce sa tu oslavujú až 7. januára.

Väčším sviatkom je 31. december a po polnoci Nový rok. Rodiny sa stretávajú, jedia, pijú, veselia sa a z uplynulého roka spomínajú len na to dobré. Mladí ľudia, ktorí sú slobodní, oslavujú Nový rok s partiou. Úspešný nový rok si želajú nielen známim, ale aj neznámim ľuďom. Posielajú si pohľadnice, dávajú darčeky. Malými darčekom sa obdarúvajú priatelia, známim, kolegovia...

Na Nový rok majú Rusi vyzdobenú jedličku a darčeky pod ňu prináša Dedo Mráz. Nemajú typické novoročné menu, ale na stole sa vždy nájde šampanské. Televízia u nich beží stále.

Keď na kremeľskej Spaskej veži v Moskve odbije polnoc a začne 1. január, nastáva súboj hodín a šampanského.

Jadranka

Поздравляю Вас с Рождеством и наступающим Новым годом!

... vo Francúzsku

Hoci tradičné francúzske Vianoce nie sú ničím mimoriadne zaujímavé, sú odlišné od tých našich. V rôznych častiach Francúzska sú zvyky rôzne, no vďaka nám sa dozviete o tých najrozšírenejších.

Klasický Štedrý deň je plný príprav a celá rodina sa stretne až večer. Spoločne postaví malý hlinený betlehem, do ktorého na Troch kráľov pristavia ďalšie tri postavičky.

Nasleduje večera, pri ktorej sa podáva aj krémová rolka v tvare polena. „Vianočné polienko“, ako sa dezert nazýva, má pripomínať prastarý zvyk vložiť do kozuba obrovský klát dreva, čo by mal horieť od Vianoc až do Troch kráľov.

V noci, keď všetci spia, domácnosť navštívi francúzsky „Ježiško“, Pere Noel, a obdarí deti darčekom do topánky pred krbom. Deti si darčeky nájdu až ráno.

Barbora, Daniela

JOYEUX NOËL et Bonne Année!

Vianočný príbeh

Kráčala som po bielej krásne zasneženej ulici. Všade svietili len pouličné lampy a zopár vianočných svetiel. Snežilo. Jedna vločka mi spadla na nos, no hneď sa roztopila. Bolo to ako s mojím šťastím, to sa tiež hneď topí, hneď ako sa ku mne priblíži. Zastavila som sa pred jedným domom. Bol nádherný, biely s vianočnými svetlami, ja som si o takom nedovolila ani snívať. Bolo vidno dovnútra. V jedálni za obrovským stolom sedeli ľudia, ktorí sa smiali, rozprávali a podávali si rôzne tanieri. Pôsobili neskutočne šťastne. Nikdy som sa ešte necítila taká opustená, ako keď som tam tak stála a pozerala na ten dom. Bol Štedrý večer a ja som nikomu nechýbala. Zrazu ku mne niekto pristúpil.

„Ahoj, zlatko. Kde sa tu berieš v taký čas?“ Bola to nejaká stará pani. Mykla som ramenami na znak, že sa nemám chuť s niekým rozprávať. Nechápem, prečo sa mi prihovarila, dievčaťu so strapatými vlasmi, pehami na tvári, obyčajnými hnedými očami a veľkými ústami.

„Asi nemáš nič na práci, tak poď so mnou,“ nevzdávala to tá babička. Pochopila som, že sa jej asi tak rýchlo nezbavím. Možno sa stratila z nejakého domovu dôchodcov tak, ako som ja ušla zo sirotinca, napadlo mi. Povedala som si, že jej pomôžem vrátiť sa späť, aj keď vyzerala, že vie, kam ide.

„Ako sa voláš?“

„Klára.“

„Ja som Rút, teší ma. A koľko máš rokov?“

„Šestnásť. A vy?“

„Povedzme, že som postaršia žena. Čo si robila pred tým domom?“

„Nič, nie ste trochu zvedavá?“

„Len sa snažím spoznať ťa,“ bránila sa Rút. Pôsobila sympaticky, šedivé vlasy mala zopnuté v sponě, na hlave mala baretku, bola nižšia než ja a mala pekné, elegantné oblečenie. Keby ju stretnem za iných okolností, dokonca by som sa s ňou asi dala do reči ja ako prvá a poriadne by som vyzvedala tak, ako to mám vo zvyku. No dnes som nato nemala náladu. Už radšej kráčala ďalej v

tichosti, asi pochopila. Dostali sme sa do nejakej tmavej časti mesta, keď sme prešli popri nejakej bráne, uvedomila som si, že sme na cintoríne. Dostala som strach. Čo tu so mnou tá žena chce robiť? Takmer som začala cúvať.

„Neboj sa, nejdem ťa zabiť ani nič podobné, len som si myslela, že potrebuješ spoločnosť. A po ceste som mala ešte jednu zastávku.“

Zastavili sme sa pred jedným hrobom. Bolo na ňom napísané Tobias Havard. Rút stíchla zopäla ruky k modlitbe a pozrela sa do neba.

„Daj mi tam naňho pozor. Tobi, ja som za chvíľu pri tebe.“ Nedovolila som si narušiť túto intímnu chvíľu plnú lásky a zároveň bolesti i smútku. Mlčala som a čakala, kedy vyrazíme preč. Rút po tvári stieklo zopár slz, ktoré si zotrela a šla. Nasledovala som ju.

„Čo si dnes dáme? Veď máme sviatok. Narodil sa náš Spasiteľ.“

„V žiadneho neverím, keby niekto taký existoval nedovolil by, aby sa dialo to, čo sa deje.“

„Asi tvoj život nie je zrovna ružová záhrada však?“ zhodnotila Rút. Prikývla som.

„Neboj, bude dobre. Pán sa o to postará,“ povedala s úsmevom. Fascinovala ma, ako tomu verila.

„Ako to viete?“

„Cítim tú lásku. On ma ľúbi a tak isto ľúbi teba. Nedal by na teba dopustiť.“

„Už na mňa dopúšťa.“

„Hlúposť. Poslal ti mňa a mne zas teba.“ V tomto mala pravdu. Nebola som sama. V domove som sama tiež nikdy nebola, no ani si ma nikto nevšimal, nikto sa so mnou takto nerozprával, až teraz Rút.

„Čo sa mu stalo?“ odvážila som sa opýtať.

„Rakovina,“ odpovedala šeptom. A v tej chvíli som si uvedomila, ako hlúpo som sa ľutovala. Táto žena hrdo a rozhodne kráčala po ulici, keď ma stretla, neprešla okolo a prihovorila sa mi a pritom jej život nebol o nič ľahší ako môj.

„Všetko má svoj dôvod.“ Usmiala sa na mňa a spolu sme vošli do reštaurácie.

„A teraz si vychutnáme večeru, ako sa patrí, súhlasíš?“

„Áno,“ povedala som s úsmevom, ktorý bol po mnohých rokoch konečne úprimný.

Sofi

Zúfalosť v tieni

V tieni stojím,
čakám na zázrak.
Vy kročiť sa bojím,
pomaly strácam zrak.

Okolo mňa samá hmla,
a nikam nevedie.
Iba ak do pekla,
tam zlo čaká a bdie.

Rútím sa do hlbín,
lenivosť ma zvierá.
Všetkého sa bojím,
drží ma len viera.

Neviem, čo robiť mám,
som strašne zúfalá.
Pred čím to utekám?
V tieni som zaspala.

Dievča v červenom šále

Kde si?

Bol chladný a tmavý novembrový večer. Vietor sa preháňal ulicami, až prenikal do kostí. Pokiaľ kráčala na zastávku, akoby sa jej do ucha vysmieval. Na uliciach bol iba vietor, žiadna živá duša. Žije na tomto svete ešte niekto?

Prišla na dohodnuté miesto a pozrela na hodinky. 20:30. Poobzerala sa dookola, či už nejde. Nie, nejde. Nikto nikde. Nechala svoje myšlienky unášať tým, ako jej chýba. Stála tam dlho a začínala byť nervózna. Kde je? Už tu mal byť. Všade bolo ticho, až počula, aké je to ticho hlučné.

Zrazu sa z poza pravého rohu vyrútila partia o niečo starších chalanov. A ticho bolo preč. Boli hluční, nechutne sa smiali a blížili sa smerom k nej. A v nej, jemnom a krehkom dievčati, začal stúpať strach. Zbystrila pozornosť, len nech si ju nevšimnú. Povzbudení istými látkami v alkohole a drogách si ju predsa len všimli. Obklopili ju ako krdeľ supov. Otvorili zobáky a spustili: „Čáu, kočka, nechceš ísť s nami?“ Priblížili sa k nej ešte bližšie. „No nestoj tu a poď s nami, užijeme si.“ Nezdržali sa a začali ju ohmatkávať. „Nechajte ma!“ kričala na nich. Snažila sa ujsť, ale nebolo to možné, pretože ju pritlačili k stene. Chcela sa cez nich pretlačiť, no jeden ju odsotil k stene a buchla si hlavu. To ju omráčilo, ale stále sa snažila brániť. „Nie, nie prestaňte...prosím!“ Oni sa jej chceli zmocniť stále viac. Bránila sa, metala a to im vadilo. Ich korisť sa nechce poddať. Preto vytiahli nôž. Chladný, ostrý nástroj na ublíženie. „Nie, prosím, nechajte ma!“ Bodli ju...raz, dva, trikrát. A ešte raz. Až prestala vnímať.

Vtom prišiel ten, na ktorého čakala. Ten, ktorého ľúbila. Ako náhle zbadal, čo sa deje, rozbehol sa k nim. V tej rýchlosti spozoroval, ako JEHO dievča leží na zemi a krváca. Tak to teda nie! Nebudú mu brať to, čo je jeho. „Hej!!! Vypadnite!“ Zhúkol na nich. Otočili hlavy smerom k nemu a bezhlavo sa dali na útek. Už ich korisť nezaujímala. Ležala na zemi dobodaná. A čo on? Zrazu sa mu rozprúdila krv v žilách, napätie stúplo a stúpila agresivita. Okamžite sa im chcel pomstiť, že siahli na niečo, čo je jeho. Privlastňoval si ju ako majetok. Áno, pomsta ho pohltila. Rozbehol sa za tými chalanmi a snažil sa ich nájsť, že ich zbije, pomstí sa. Avšak nenašiel ich.

Ona zatiaľ bezvládne ležala na chodníku, krvácala, pomaly nevnímala. Jediné, čo dokázala vnímať, bola samota. Žiaden človek pri nej nebol. Iba Boh počúval jej posledné výdychy.

On sa pomaly vracal späť a sklamaný, že ich nedohnal, sa ani neponáhľal. Akoby náhodou išiel okolo jeden pár, ktorý rýchlo zavolať záchranku. Záchranka prišla a rýchlo ju naložili do sanitky. Prišiel aj ten, na ktorého predtým čakala. Videl, ako ju nakladajú do sanitky a o chvíľu vezú do nemocnice. On tam zostal stáť a spoločnosť mu robili krvavé flaky na zemi. Nebol schopný rozmýšľať... Ani nevie, ako sa dostal domov.

Na druhý deň sa ponáhľal do nemocnice. V nemocničnej chodbe našiel sedieť a plakať jej rodičov. Už tušil, že... A áno, o pár sekúnd sa to aj dozvedel. Neprežila. Mladý život vyhasol pod ostrým noža. Príčina? Údajne to, že ju napadla partia chalanov. Avšak, tá pravá príčina je ukrytá v príbehu. Pred tým, ako sa s ňou mal stretnúť, sedel v bare s kamarátmi a zabudol na čas. Napokon, vždy meškal všade, aj do školy...

Anna

sága twilight : úsvit

Dievčatá vyrastajúce na knižkách Stephanie Meyerovej sa môžu tešiť. Už štvrtýkrát sa v kinách objavuje Twilight sága, no tentokrát s názvom Úsvit prvá časť.

Po mnohých prekážkach a komplikáciách konečne nastal Bellin a Edwardov veľký deň. Tešte sa či nie, bude svadba. Pre nádejných romantikov pripravila Alice svadbu ako vystrihnutú z romantických predstáv každého dievčaťa. Na svadbe sa nakoniec objaví aj stratený Jacob a Bella mu prezradí aj to, čo nechcela.

Napokon s Edwardom odchádza na medové týždne a tam po dvoch spolu strávených týždňoch odchádzajú s nečakaným zistením, ktoré nepoteší nikoho okrem Belle. V Belle začal nový, no nie celkom normálny život. Malé poloupirske dieťa je každým dňom väčšie a väčšie a nikto nevie, ako Belle pomôcť.

Napätie vyvoláva aj porušenie zmluvy medzi vlkolakmi a upírmí. Jacob sa preto musí rozhodnúť, či nechá Bellu žiť alebo nie. No aj tak nič nie je nikdy tak, ako si predstavujeme. A tak začínajú problémy. Malý poloupir rastie, Bella pomaly ale isto chradne a ostatní sa môžu len prizerať. Snažia sa ju udržať nažive, až pokým nebude čas. No nebude to príliš neskoro? Všetci, čo už čítali knihu, vedia, ako to celé skončí. No a tým ostatným neostáva nič iné len čakať na druhú časť.

Nikol

Krátko o smetiaku

Krátko o smetiaku

Opäť smer sa raz vybrali do Panorexu. Teraz študentov nižšieho gymnázia deň pred Mikulášom čakalo predstavenie s lákavým názvom – Smetiak. Išlo

vlastne o vystúpenie mima Vlada Kuliška z Trenčína.

To by ste neverili, ako sa dá využiť smetiak – napr. ako posteľ, auto, loď .... a máme veľa ďalších možností. Mím bol veľmi zábavný najmä pre niektorých mladších divákov. Hlavne niektoré scény pôsobili komicky: napríklad s jedným dievčaťom autom cestovali, až docestovali - dievča zabudlo otočiť „volantom“ do zákruty a aj s Mímom sa vykotili, potom sa s našou spolužiačkou vybral aj do vesmíru veľkou kozmickou raketou. Reakcie divákov boli rôzne niektorí si mysleli, že to bol nútený humor, ale zase niektorí boli veľmi prekvapení, že sa až chytali za brucho. Mne osobne sa to páčilo, pantomíma sa mi vždy veľmi páči.

Sel

Experiment na výbornú hodinu FYZIKY

Pomôcky: plynový kahan, trojnožka, teplomer, zápalky, hrniec na varenie (menšej veľkosti), varecha na varenie a horká čokoláda.

Postup: zapálite plynový kahan, položíte hrniec na trojnožku nad plameňom, rozlámte čokoládu a vložíte do hrnca. Miešate, kým sa celkom neroztopí a v tom momente vložíte teplomer a zmeriate teplotu. Nakoniec ponúknete čokoládu a dvaja chalani sa na ňu vrhnú a keďže sú strašne nedočkaví, začnú ju „jest“ s rukami. Nezabudnú sa celí zabrzgať a dolíčiť, aby na čokoládovej fotke vyzerali čarovne☺☺☺

Záver: Teplota topenia čokolády je: (vlastne si ju ani nepamätám, ale keďže je dosť možné, že tento článok si prečíta aj naša pani profesorka fyziky, teta Valášeková, radšej si ju zistím ☺). Číže teplota topenia čokolády je 40 stupňov.

Po tomto pokuse sa naši milovníci čokolády išli vyumývať, ďalší umýval celú hodinu hrnce, zvyšok triedy sa smial – lepšie povedané – ostatní chytali záchvaty smiechu. Pani profesorku sme poriadne našťvali, ale my sme si istí, že nás má stále tak veľmi rada ako my ju. Takto vyzerala naša veľmi odborná hodina fyziky ☺

Kika

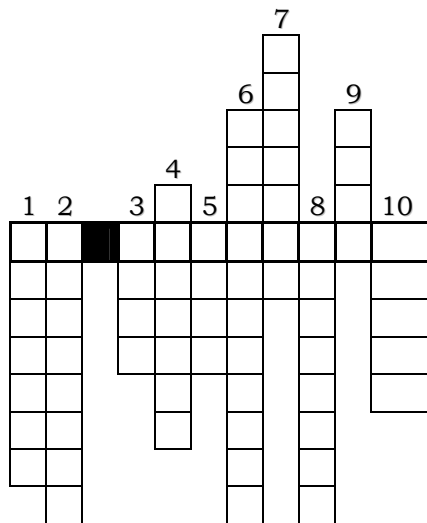

English page

1. crossword

“Don't be sad, because it's over. Smile, because...”

1. predstaví si	7. vojak
2. slza	8. výživa
3. pãta, opãtok	9. kost'
4. vzor	10. denník
5. bolesť	
6. súťaživý	

2. match.

1. Loch Ness is a lake	
2. On 11 November people in Britain	
3. I've always dreamed of	
4. If she hadn't become a singer	
5. Edinburgh has the only museum in the world	
A. she'd have been an actress.	
B. seeing leopard face to face	
C. in the highlands of Scotland	
D. which specialises in the history of childhood.	
E. celebrate Poppy Day.	

3. fill the gaps correctly. Use the words below.

CONFIRM GRATEFUL MIND POSSIBLE

1. Would you _____ sending me further details of the bus service?
2. I would be _____ if you could send me payment details for our stay.
3. Would it be _____ to have a triple room for the three of us?
4. Please can you _____ that we will be collected from the village?

Vianočný test

Prostredníctvom tohto testu ti chcem pomôcť v rozhodovaní sa, aký darček si máš prosiť od Ježiška :D

Ak stále hútaš nad tým, či máš do vianočného listu napísať autíčko, indiánsky panáčik alebo babina, určite si tento test urob!

Stačí, aby si zakrúžkoval tebe hodiacu sa odpoveď na otázku :D (v niektorých prípadoch môžeš zakrúžkovať aj viac možností)

1. Čo si zač?
  - A. chlapec / muž
  - B. dievča / žena
2. Ako si na tom?
  - A. žiak
  - B. profesor
3. Akú farbu máš najradšej?
  - A. modrú
  - B. červenú
  - C. ružovú
4. Poslúchal si žiakov/učiteľov?
  - A. jasne
  - B. najprv musia oni mňa
5. Nosil si domov
  - A. veľa jednotiek
  - B. veľa trojok
  - C. radšej nič
  - D. zlú náladu z učiteľov
  - E. zlú náladu zo žiakov
6. Akej farby máš vlasy?
  - A. hnedej
  - B. blond
  - C. šedivej
  - D. miešanej
  - E. žiadna možnosť nevyhovuje mojim vlasom
7. Koľko máš rokov?
  - A. 10-15
  - B. 16-17
  - C. 18 a viac

VYHODNOTENIE:

Spočítaj si, ktorú z možností si zakrúžkoval najčastejšie.

A – určite si popros plyšového, ružového sloníka.

B – bábiku Chou chou.

C – kačičku do kúpeľa a dobrú náladu.

Možno ťa to vyhodnotenie prekvapilo, ale musíš si zvyknúť, že život je plný prekvapení.

Kika

Vtipy Vtipy

Príde vlk k siedmim kozliatkam a
vraví:

-Kozliatka, kozliatka otvorte dvierka, nesiem vám mliečka!!!

Spoza dverí sa ozve:

-Čo si chóry?? My už sedem rokov pijeme Coca colu!!!!

Mamička oznamuje synčekovi:

-Jožinko, budúci rok už budeš v druhej triede a to už budeš môcť utierať riad...

-Tak to radšej prepadnem ...

Blondínka ide po schodoch do veže.

Zrazu sa ozve neznámy hlas a hovorí:

Na každom párnom schode ti poviem vtip, ak sa zasmieš musíš opustiť vežu.

Blondínka ide 2,4,6...nezasmeje sa.

Po chvíli, keď už sa blondínka dostane na 179 schod, sa blondínka zasmieje.

Neznámy hlas sa znovu ozve a pýta sa jej:

Prečo si sa zasmiala ? Veď som ti žiadny vtip nepovedal.

Blondínka mu odpovie:

Ja som práve pochopila ten prvý.

Sused na suseda:

- Sused, čo ste si kúpili nové auto? Staré sa vám pokazilo?

- Áno, mám pokazené centrálné zamykanie dverí.

- Všetok to sa dá opraviť.

- Dá. Ale vo vnútri ostala zamknutá svokra.

Pýta sa otec sedemnásťročného syna:

- Kam ideš? A prečo si so sebou berieš tú baterku?

- Na rande.

- To ja som v Tvojich rokoch žiadnu baterku nepotreboval.

- No ale pozri sa, čo si si priviedol domov!

Vosky sú stužené oleje.

Bilirubín je umelo vyrobený rubín.

Esenciálny tuk je prírodný tuk z nejakého zvierata, napr. ošípaná.

Esenciálny tuk – tuk vyrobený chemicky.

Esenciálny tuk – sú to oleje, ktoré netuhnú, môžu mať rôzna eufórie, môžu vyprchať → vyschnúť.

Názov typu zubov v chrupe dospelého človeka – črevný zub.

Ako sa volá južný cíp Afriky? Mys Dobrej nálady.

Ján Ámos Komenský založil Univerzitu Komenského v Prahe.

Komenský vytvoril prvú školskú ústavu alebo dochádzku.

Môžeme počúvať hudbu, aby nás to iritovalo?

V ukážke vyhl'adaj 2 rečnicke figúry a pomenuj ich.

Rečník a poslucháči.